

OSUUSPANKKIJÄRJESTÖN AIKAKAUSLEHTI 1988

1

BILJARDISSA ON PELIN HENKI

Antti Saari
on lajin suomalainen
legenda

Nyt
kokataan
kilpaa

MAUKASTA KALARUOKAA

Mikä on elämäsi

TÄRKEIN KIRJA?

PEKKA TARJANNE vihaa
byrokratiaa

TU
ihn

Yri
pi
li
o
v

TEKSTI PENTTI KIRSTILÄ KUVAT KYÖSTI KIISKINEN

Kun astelee vihreän veran, kiiltävien värillisten pallojen, käytännöllis-romanttisten kohdevalojen, elokuvien ja kirjojen luomien sankareiden ja huijareiden maailmaan, on pakko sopeutua muuttamiin tosiseikkoihin.

Mielikuva on valmiina. Tottahan biljardisali on hämärä, savuinen ja suhteellisen äänetön. Hiljaisuuden rikkovat vain kölien iskut palloihin, pallojen iskut toisiin sekä ajoittaiset pelitoverin lyönteihin kohdistetut kommentit, jotka saattavat olla kekseliäitä tai vain karkeita mutta hävyttömyydessään usein vertaansa vailla.

Kaikki ei ole ihan kohdallaan. Paul Newman ei olekaan paikalla, ei liioin se tyyppi, joka pani kolikon syrjälleen kahden pallon väliin ja iski sen vallin kautta takaisin samaan paikkaan. Flipperit kilajavat nurkassa, valoa riittää ja savunkin kanssa

ELOKUVATEATTERI Ritzistä Helsingissä tuli biljardisali. Suosio on lisääntynyt niin, että monena iltana pöytiä saa jonottaa, jos ei ole tilannut etukäteen.

on vähän niin ja näin.

Silti siinä on jotakin tutunomaista, tunnelma, joka on arvattavissa vaikka sitä ei olisi kohdattuakaan.

Jo pallojen iskut toisiinsa vahvistavat tuttua mielikuvaa. Miten sellaista ääntä voi kuvata?

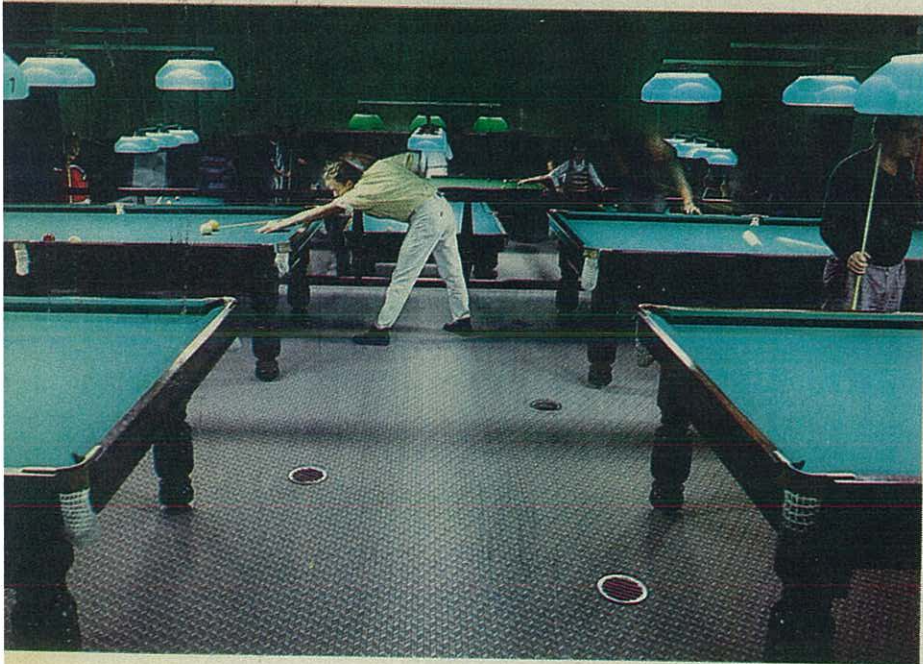
Kilahdus se nyt ei missään tapauksessa ole. Kilahdus on se ääni, joka syntyy ajatuksen asettuessa kohdalleen. Yksi harvinaisimpia ääniä siis.

Eikä se ole kolahduskaan. Kolahdusten sarja kuuluu kun biljardipallot vierivät rahalukon takaa jossakin lapsellisessa kolikkopöydässä.

Miten kuvata ääntä, joka on samalla kertaa sekä terävä että jotenkin himmeä? Olisiko se sittenkin mäjähdys?

Värikin pitää yhtä totisten odotusten kanssa. Pöydät ovat tummaa puuta ja pöytien pinnat syvän vihreää verkkaa.

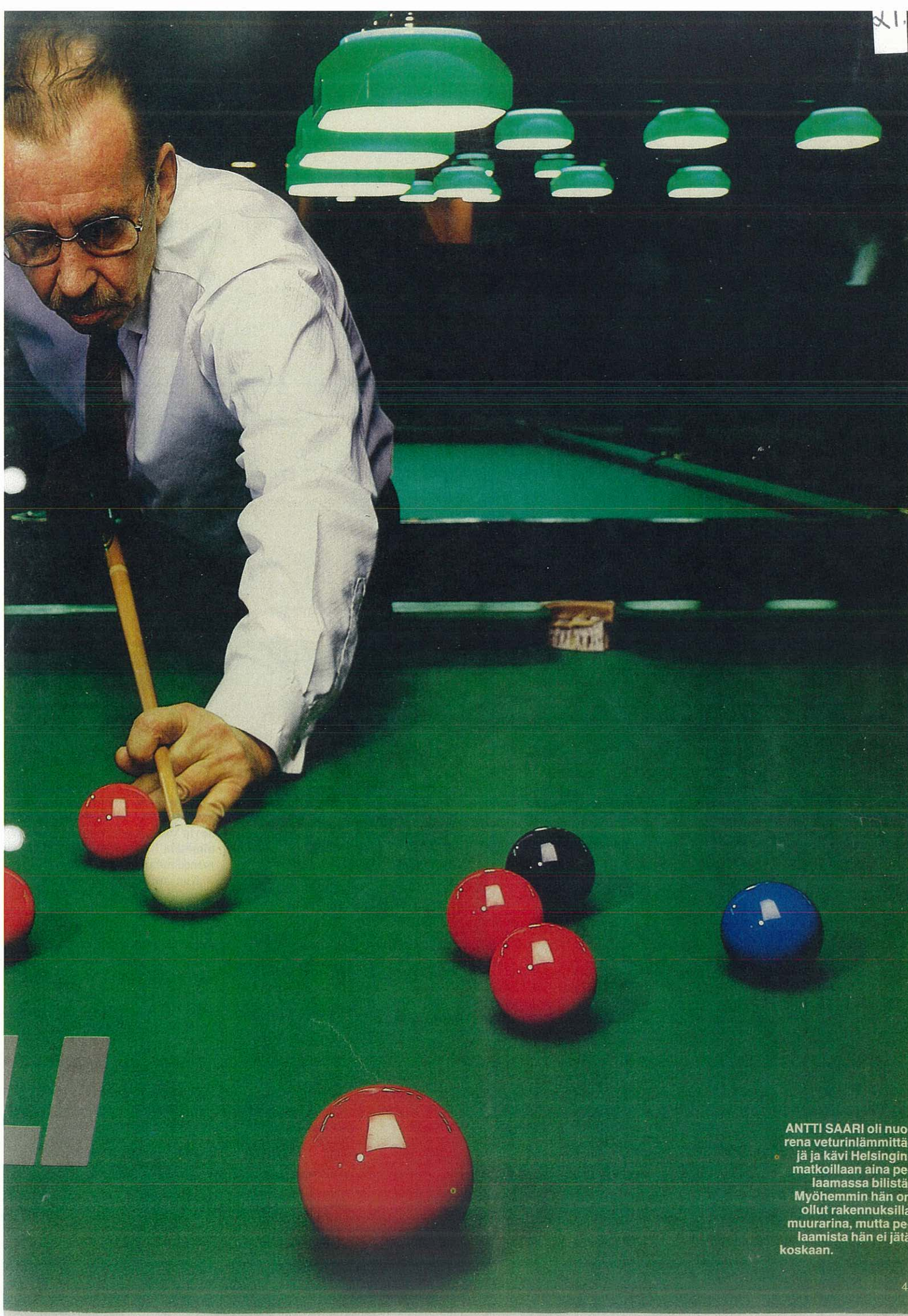
Edelleen mielikuvaa vastaa jonkinlainen harkittu välinpitämättömyys. Kukaan ei kysy, kuka sinä olet. Mutta vakiporukalla on oma taikapiirinsä, jonka läpäiseminen vaatii tietynlaista luonnetta.

Miksi mikään ei ole niin helppoa kuin näyttää? Miksi teoria ei koskaan vastaa käytäntöä? Miksi joku on aina parempi – ja joku aina huonoin? Ja miksi aina minä?

PELIIEN P

Vihreän veran äärellä koko sielu keskittyy tutkimaan pallon salaperäisiä liikkeitä.

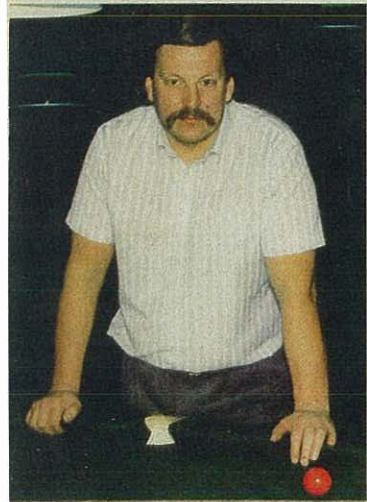
ANTTI SAARI oli nuorena veturinlämmittäjä ja kävi Helsingin matkoillaan aina pelaamassa biljardia. Myöhemmin hän on ollut rakennuksilla muurarina, mutta pelaamista hän ei jätä koskaan.

Biljardisalissa versoaa raskas huumori. Särmät hiotaan, hienohelmat eivät pärjää

Turhia toiveita

Kun astuu peremmälle, rohkaisee mielensä ja vuokraa pöydän, tosiasiat hyökkäävät päälle. Ei auta vaikka kuinka pitäisi mielessä itse keksimänsä perusasian, jonka tarkoitus on tehdä aloittelijasta mestari: koulufysiikassa opetettiin että valonsäteen tulokulma on sama kuin heijastuskulma. Tämä tarkoittaa sitä että valonsäde ei tasaisesta pinnasta karkaa mihin tahansa, vaan kulkee sinne mihin viisaat ihmiset ovat päättäneet.

ISÄ sano aikoinaan että biljardi on äärettömän kiva ja mukava harrastus mut siin on yks negatiivinen puoli. Se on samanlainen kuin tupakka tai alkoholi. Jos on mieltymystä, niin se vie äijän kokonaan, Jesse Poikolainen sanoo.

Ansioitunut opettaja voi havainnollistaa asiaa kappaleilla.

Otetaan esimerkiksi biljardipallo,

valmistettu hartsimassasta, läpimitta 57 millimetriä. Otetaan myös keppi ja tökkästään sillä palloa vasten pöy-

dän laitaa. Nyt meidän pitäisi nähdä, kuinka pallo liikkuu jokseenkin samalla tavalla kuin valonsäde.

SNOOKER on englantilainen biljardimuoto, joka on tulossa Suomeenkin, kunhan pöytiä saadaan. Kōlissä kiinni Jorma Koistinen ja Pentti Väisänen.

Biljardiprofessori

Suomalaisen biljardin legenda on Antti Saari, joka joulun aatonaattona täytti 60 vuotta.

Ensimmäisen kerran Antti näki biljardipöydän joskus vuonna 1934, 1935, kun silmät juuri ja juuri yltivät pöydän reunan yli. Antin isä oli silloin Riihimäellä paikkakunnan paras pelaaja.

Ensimmäisen pelikerran Antti muistaa hyvin: mentiin enon kanssa Helsingin kirjatyöntekijäin talolle, jossa oli kolme pöytää. Eno opetti.

Pari vuotta myöhemmin Antti aloitti uudelleen, 16-vuotiaana. Ja siitä alkoi harrastus, joka on tuonut kolme Suomen mestaruutta, yhden toisen sijan ja yhden joukkueklubimestaruuden. Toiseksi arvokkaimmat kansalliset kisat, Kultakellokilpailun Antti on voittanut neljästi.

– Aikasemmin me pelattiin kaikkee. Kaisaa, keilaa, pyramidii ja karaa. Nyt se on melkeen pelkästään kaisaa.

– Vuositolkulla pelasin joka päivä. Fredantorilla saatto mennä koko viikkokin niin, että pelasin viidestä kahdeksaan tuntiin. Siellä mulla oli vakivastustaja eikä me viittitty yhden tai kahden partin takia ryhtyykään pelaan, Antti kertoo.

Pääasiassa muurarina leipänsä hankkinut Antti tunnetaan salilla nykyään biljardiprofessorina. Jessen arvion mukaan hän on pelaajista ehdottomasti teknisin ja taitavin.

– Ei Saaren Antin tapasta ihan heti tule biljarditaivaalle. Jos kaisa olis ollu kansainvälinen peli tai meillä olis joskus 40-luvulla alettu pelata snookeeria tai karaa, niin se olis maailman huippuja, Jesse sanoo. □

Paitsi että huomaamme, kuinka teoreettisesta kouluopetuksesta on kovin vähän käytännön hyötyä. Pöydän nimittäin liikkuu aivan toisin. Se menee mihin sattuu.

Kun itse tarttuu ensimmäisen kerran keppiin suurin toivein ja itsevarmuutta pullistellen, saa taas kerran tuta keskinkertaisuuden ihmeen iskevän niin että sielua kivistä.

Miksi mikään ei ole niin helppoa kuin näyttää? Miksi teoria ei koskaan vastaa käytäntöä? Miksi joku on aina parempi? Ja miksi joku on aina huonoin? Ja miksi aina minä?

Kaisa kulmaan

Miksi tuntuu jopa siltä, että ei ymmärrä edes kieltä, vaikka on maassa asunut jo kohta 40 vuotta?

Poikolaisen Jesse on kuitenkin paikalla ja kertoo jutun kahdesta tv:stä tutusta kaverista, jotka osasivat kielen ja kolmannesta, joka ei osannut.

– Kaks pelas ja se kolmas tuli eikä ymmärtäny biljardista mitään. Se istus ja odotti näitä ja sen aika tuli

pitkäks. Ja nää maalaa kaisa kulmaan, ja krossi keskelle, kaks vallii kulmaan, ja yli keskelle, ja tällasta. Ja sit oli sovittu, et sen partin jälkeen lähdetään. Mut eihän nää malttanu. Otetaan vielä yks, ne päätti. Ja sit taas pallot pilkulle, ja kaisa kulmaan. Ja kun pojil oli peli kesken, tää kolmas otti kepin seinältä, veti koko sen pakan sekasi, sano "joulu Tampe-reella" ja lähti.

(Sanasto-osa: kaisa on erään biljardipelin – samoin kuin siihen kuuluvan keltaisen pallon – nimi. Maalaaminen tarkoittaa lyönnin tavoitteen ilmoittamista etukäteen, partin tekeminen pelin voittoon tarvittavaa pistemäärää. Ja loput puheet sitä, miten pallojen on määrä kulkea).

Miehiä joka lähtöön

Jesse, joka kohtasi ensimmäisen biljardipöytänsä 5–6-vuotiaana kotinsa olohuoneessa, ja joka on biljardisalin pitäjä toisessa sukupolvessa, kuvaa salin ilmapiiriä:

– Tää on miehiä joka lähtöön. Kaiverit käy sienessä keskenään, kalassa keskenään, urheilukilpailuissa, kapakoissa, jopa teatterissa. Mut pöydän ääres joku sosiaalipummi ja toimitusjohtaja on samanarvosii. Ja sit tää ympäristö on kuitenkin sellainen kovakätinen. Käytetään raskasta huumorii. Jos sä oot hienohelma tai särmikäs, kyllä sut hiotaan siellä tai sit painut tiehes.

Arkielämän psykologian harrastamiseenkin sali on ihan hyvä paikka. Joku pitää yllä loputonta puheenpultusta, joku toinen esittää viilipytyä – tai on sitä. Ja kun on aikansa vetehtinyt, näkee tyypin, jonka luonne on piirrettävissä yhdellä virkkeellä: jos menisit itse johonkin viidakkoon ja pelaisit siellä pasianssia, se ilmaantuisi jostakin puskasta ja sanoisi, että pistä toi.

– Jotkut on ihan punasii naamaltaan vaikka ne pelais leikkipeliä. Ne jännittää. Ja sellanen antaa tavallaan toiselle tasoitusta. Toinen taas vetää ku olutta velaks, ei oo markaakaan kiinni näennäisesti. Luulis että ne vetää aikaa puoliks kun kattoo sitä toista, kuuluu Jessen luonnehdinta.

Suosio kasvussa

Biljardin keksijäksi kukaan ei ole pystynyt julistautumaan. Jos on voimakas historian taju, pystyy pelin esikuvia kaivamaan esiin jo kivikaudelta. Tietosanakirjat muistavat yleensä ainakin Ranskan kuninkaan Ludvig XI pelanneen biljardia. Hän hallitsi 1400-luvun puolivälin jälkeen.

Italian, Ranskan ja Englannin suunnilta biljardin historian tärkeimmät tosiasiatiedot ovat kuitenkin löydettävissä. Englannissa hyvin suosittulle snookerpelille tiedetään jopa

keksimisvuosi 1875.

Suomessa vanhin varmasti tunnettu biljardikerho oli jo 1760-luvulla Suomenlinnassa ollut biljardikahvila.

1920- ja 30-luvuilla pelin arvostus oli Suomessa korkealla, ja Helsingissäkin oli viisi, kuusi biljardisalia. Sotien jälkeen koko touhu tyrehtyi, ja kun legendaarinen Helsingin Kai-vokadun biljardisali suljettiin 1951, ei koko maassa ollut vuoteen 1965 saakka kuin kaksi julkista salia.

Nyt biljardin harrastus on elpymässä.

– Se näkyy jopa mainoksissa. Vaikka mainostettais mitä, vaikka vakuutusyhtiö, niin se rakennetaan biljardin ympärille, sanoo Jesse.

Harvinaisella tavalla elokuva on vaikuttanut pelin suosioon jo kahdesti. Kun vuonna 1961 valmistunut elokuva Suurkaupungin hait oli saanut ensi-iltansa, Yhdysvalloissa syntyi saleja kuin sienä sateella.

Elokuvan jatko-osa Suuret setelit, jossa Paul Newman esittää samaista biljardihaita 25 vuotta myöhemmin,

MONTA ERI LAJIA

Biljardin muotoja on melkein yhtä paljon kuin maita, joissa sitä pelataan.

Karoliina eli **Kaisa** on Suomessa yleisimmin pelattu peli ja ainoa, jossa pelataan Suomen mestaruudesta. Vaikka samantyyppisiä pelejä on monia, suomalaisen versio on kuin pesäpallo: sitä ei pelata missään muualla. Pelissä on kaksi valkoista, kaksi punaista ja yksi keltainen pallo, ja siinä tavoitellaan sekä pussituksia että kosketuksia.

Karambolissa eli **karassa** on myös monia eri muotoja mutta melkein kaikissa on kolme palloa. Pusseja ei ole vaan lyöntipallolla yritetään – eri sääntöjen mukaan – saada kosketus kahteen muuhun palloon.

Pool on yleisnimi peleille, joita pelataan valkoisella lyöntipallolla ja numeroiduilla väri-lisillä palloilla. Yleinen kolikkoautomaateissa pelattava pool on **kasipallo**. **Yhdeksikköä** taas pelattiin esim. elokuvassa Suuret setelit. Tarkoituksena on pussittaa numeroidut pallot tietyssä järjestyksessä.

Keilapelissä on kahden valkoisen ja yhden punaisen pallon lisäksi viisi keilaa, joiden kaataminen tuottaa tietyn määrän pisteitä.

Artistic billiards -nimitystä käytetään lajista, jossa ratkaistaan tiettyjä tehtäviä. Suoritusset ovat monesti hämmästyttäviä ja näyttäviä.

teki tempun Japanissa. Ehkä jossakin määrin myös Suomessa.

Jesse ostaa tarvikkeita Tanskasta.

– Tanskalainen kauppias kävi ja sano, et osta nyt sun vuoden tarpeiksi pool-palloja, sillä jos hän ei tee tilausta nyt hän ei kohta enää saa. Kaikki perustuu vaan siihen Suuriin seteleihin. Japanis on pelattu biljardia niin kauan kun muuallakin, mutta se on ollu karaa, jotakin omaa peliä ja niin edelleen. Tän elokuvan jälkeen ne pyrkii ostamaan kaikki pool-pallot mitä ne saa ja kaikki pöydät mitä ne saa. Se on ihan sairasta.

Runollista paheellisuutta

Mielikuvaan biljardista liittyy myös ripaus runollista paheellisuutta: jun-teilta jymäytetään rahaa eikä viinan-juontikaan ole pelaajille vierasta.

Rahaa biljardipeluissa pyörii, mutta kuviteltua vähemmän. Yleensä panoksena on kymppi tai punta, joka biljardikielessä on 25 markkaa. Toinen tapa on pelata ajasta, eli hävinnyt maksaa pöydän vuokran. Siinäkin eivät ole kyseessä suuret summat, sillä pelaajat ovat yleensä tasaväkisiä. Nykyään pelataan paljon myös sillä tavalla, että pöytä maksetaan puoleksi, voitosta ja häviöstä piittaamatta.

Isompiakin rahoja liikkuu, niin kuin joissakin muissakin pallopeleissä, kuten keilailussa. Jotkut saattavat pelata 2000 markan pelejä.

– Mutta ne on yhden käden sormilla laskettavissa ja ne on aina samat naamat. Sinne ei tuu ketään semmosia paisteja, joita hyvät pelaajat käyttäis ja rahastais, niin ku aikoi-naan oli, Jesse sanoo kuitenkin.

Nykyään, kun järjestetään kilpailuja, kaikki hyvät pelaajat tunnetaan. Ja tunnetut hyvät pelaajat eivät saa vastustajaa, jos eivät anna handicapia eli tasoitusta.

Huonoa mainetta on yritetty harkiten siistiä.

– Aikasemmin oli sillai, et jos kakspäiväis kisoissa oli 50 osanottajaa niin takahuonees oli 60 viinapulloa, Jesse kertoo. – Meil ei tuu kysymykseenkään et tultais kassit kouras ja pantas jonnekin jemmaan ja otettas sieltä sitten pelin aikana tai odoteltaes pelii.

Mikä sitten tekee pelimiehen?

– Hyvä motoriikka pitää olla ja sitte tämmönen pelisilmä. Toisist ei tuu ikinä, vaikka ne pelais aamust iltaan ja toisist tulee äärettömän äkkiä. Esimerkiks palloilulajien edustaja oli se sitten huippujääkiekkoilija tai jalkapalloilija, se oppii helkkaarin helposti. Sitte on sellasii, jotka kehitty tiettyyn pisteeseen saakka ja sitte ei mitään, sanoo Jesse.

Näillä tiedoilla sitä rohkeneekin jo toise kerran keppiin kiinni. Ei onnistu. Mutta huomenna minä pesen ne kaikki. □

URHEILU

Veralla pallo uskoo tarkkaa ja kurinalaista pelaajaa

Biljardilla on yhtäläisyyksiä moneen tuttuun peliin.

Lyöntikäsi ja pallon iskettävä kierre ovat biljardimiehelle, puhumattakaan katsojasta, koko pelin henki ja elämä. Aivan samalla tavalla kuin ne ovat jääkiekossa, golfissa tai tenniksessä.

Biljardi on todistettavasti urheilua. Anomuspaperit SVUL:n jäseneksi hyväksyttiin runsas vuosi sitten, kesäkuussa 1988.

"En ole pelannut biljardia", sanoo SVUL:n pääsihteeri Mauri Oksanen.

Biljardin kehityksen ohella nähdään ilmeisen pian pääsihteeri Mauri Oksanenkin kokeilemassa biljardin tarjoamia mahdollisuuksia.

"Harrastajamäärä on kasvanut viimeisten 2-3 vuoden aikana räjähdysmäisesti", sanoo yksi biljardiekspertheistä, Jouni Rautakoura.

Satojatuhansia pelin harrastajia

Tällä hetkellä biljardia harrastavat "sadattuhannet ihmiset".

Helsingissä on jokaisessa nuorisotiloissa oma pöytä tai kaksi. Lisäksi jokaisessa suomalaisessa sotilaskodissa on oma pöytänsä.

Rautakoura työskentelee biljardialalla, on biljardiklubin sihteeri ja valmentaja ja päässä pyörivät biljardiäjatukset varsin tiuhaan.

Kaiken huipentumana ovat pelaajalla henkilökohtaiset aivot. Niiden mahdollisuuksia tässä pelissä käytetään.

Tietokone jäisi toiseksi

"Biljardissa ei ihmisen aivoja voida jollakin tietokonesysteemillä voittaa", sanoo Rautakoura. "Tämä on yksinomaan ajattelupeli, harkinnan varaan nojautuva. Peli vaatii ajattelua, pohdintaa, harkintaa".

"Jos pallo ei mene pussiin, on kysymyksessä ajatteluvirhe", nauhahtaa Rautakoura.

Tarkkuus, motoriikka, rytmi, itsehillintä ja pitkäjänteinen itsekuri kuuluvat biljardimiehen varustukseen.

"Niitä löytyy ja tulisi löytyä myös

muista lajeista", huomauttaa Rautakoura.

Harrastajat varsin nuorekasta väkeä

Ritz-klubin tiloissa Eteläisellä Hesperiankadulla ovat kaikki 15 pöytää liki täynnä pelaajia.

Pelaajat ovat yllättävän nuoria. Joukossa on varsin paljon kouluikäisiä.

Kuinka paljon tuhlautuu koulutunneistasi vuoden aikana, Max Mikkola?

"Parisataa", sanoo Max Mikkola, 16, Ritz-klubin innokas pelaaja.

Jos koulun eteisessä olisi biljardi-pöytä tai vaikka kaksi, ei tunteja ilmeisesti menisi hukkaan kovinkaan montaa.

Pool ja snooker hävittävät kaisan

Nuoremman kaartin on tempaisut mukaansa amerikkalaisyyntyinen pool-peli ja brittien snooker-peli.

Suomalainen kaisa-peli on häviämässä.

"Kaisa on varsin raisu peli".

Pallot ovat raskaita (250 gr kapale) ja niitä lyödään melkoisella voimalla.

Pool ja snooker ovat sen sijaan miettimispelejä.

Pallo on veikeä. Se ei etene jokaisella lyönnillä täsmälleen samalla tavalla. Lyöntikäden voima ratkaisee kierteitten laadun, määrän ja tehon.

Tilanne on pitkälti sama kuin golfissa: et koskaan lyö toista samanlaista lyöntiä.

† RISTO FORSS

Biljardista

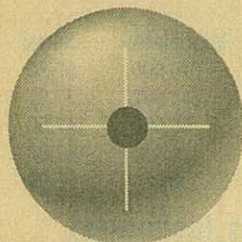
Päivä- ja iltatunti maksaa eri kerhoissa 30-40 markkaa.

Biljardikepin voit saada jo 500 markalla, mutta kalliimpi maksaa jo 1 500 markkaa tai enemmän.

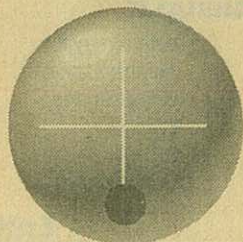
Pelejä pöytiin mukaan on tällä hetkellä kolme eri lajia: kaisa, snooker ja pool.

Oppiminen? Miettimistä ja harjoittelua.

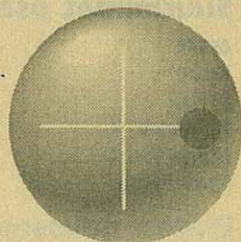
Lisätietoja antaa: Biljardihuolto puh. 701 6397.

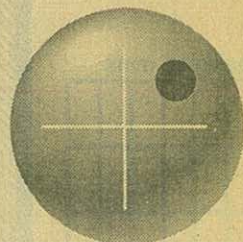
Peruslyönti

Alakierre

Sivukierre

Yläsivukierre

Lyöntikohdat palloissa ns. peruslyönneissä näkyvät kuvasarjassa. Vasemmalla suora lyönti, jolloin voima siirtyy lyötävään kohteeseen ja pallo jää paikalleen osuman jälkeen. Toisessa kuvassa perinteinen alakierre, jota käytetään esimerkiksi varovaisessa lyönnissä kohteen ollessa pussin suulla. Kolmannessa sivukierre, jolla pallo saadaan liikkeelle reunan tuntumasta tai kuolleesta kohdasta keskellä kenttää. Viimeisessä yläsivukierre, jolla lyöntipallo saadaan pyörimään myötäpäivään vinottain.

Biljardiprofessori Antti Saari näytti miten pallot pussitetaan.

Biljardin "Professori" näytti pelin helppouden

Moninkertainen Suomen mestari kaisassa, yhdessä biljardin pelimuodoista, Antti Saari, jota myös Professoriksi kutsutaan, kävi näyttämässä pelin helppouden Tikkurilan urheilutalolla. Runsaslukuinen uteliaden joukko huokaili, kun pallot humahtelivat pusseihin Professorin sen ihmeemmin keskittymättä. Proffa vaan hymyi ja heitteli huulta, jos sattui epäonnistumaan.

Seitsemän mestaruutta, jois-

ta kolme henkilökohtaista, on Saaren Antilla plakkarissa. Vuodesta 1968 lähtien on Antti kolunnut kaikki SM-kisat lukuunottamatta näitä viimeisiä tänä vuonna. Miehen taitoa kuvaa hyvin se, että vaikka tämä 61-vuotias mestari ei näe kunnolla pöydän toiseen päähän, lyönti lähtee kuitenkin edelleen tarkasti rutiinilla. Kolmen vallin kautta pussiin ei monikaan lyö niin rennosti, kun pallo Professorin kölistä

lähteen.

Kuusi peliä ja kuusi voittoa oli Saaren Antin saalis Tikkurilassa. Kaikki kolme Vantaan mestaruuskisojen mitalistia kokeilivat taitojaan. Antti korjasi täyden potin leikittelevän helposti. Sellaiset paikat, jotka meikäläisestä tuntuvat mahdottomilta olivat vanhalle mestarille yhtä helppoja kuin namin ottaminen pikkulapselta. Vain hetkellisesti hän oli tappioasemassa pelissä, jos vastustaja sattui onnistumaan.

Professori näytti muutaman sellaisen lyönnin, jota ei salilla ole aiemmin nähty. Ihastelevat huokailut täyttivät salin. Mestari myhäili tyytyväisenä. Tarvittaessa hän näytti kuka on pelissä illan kunkku. Sampsu Miettinen on pelannut Antin kanssa aikaisemminkin. Nyt tuli kaksi tappiota Vantaan mestaruuskisojen hopeamitalistille. Mikko Ranta, tuore mestari sai kyytiä. Kylmää oli kyyti myös pronssimiehelle, Mika Ivanoffille. Jarmo Laaksonen yritti panna kamppoihin, mutta joutui taipumaan. Pari nuorempaa yrittäjää Nipa ja Esa, 11-vuotiaita kumpikin, pelasivat kumpikin yhdessä ja vaikka Professori jätti heille selviä paikkoja, eivät pojat voineet muuta kuin ihmetellä mestarin taitoja.

-pärre

Suomen biljardikerma Kokkolassa

KESKIPOHJANMAA -
LEHTI
28.08.1989

KOKKOLA — Kokkolassa järjestetty biljardin Venetsialais Karoliina-turnaus keräsi koolle Suomen biljardiparhaimiston. Turnaus oli kaksipäiväinen ja osallistujia kisoissa oli yhteensä 53. Ennakkosuosikkien voi sanoa pitäneen pintansa, sillä kärkissijat menivät tunneituille biljarditaitajille. Yksi poikkeus tosin tuli, sillä Suomen mestari Kari Kallio jäi sijalle 11. Voiton vei Oulun Biljardikerhon Kari Tunturi ennen Helsingin Antti Saarea. Tunturi otti 8 voittoa ja sai 480 pistettä, kun Saaren saldoksi tuli 7 voit-

toa ja 453 pistettä.

Kokkolalaisista Kari Mäkinen sijoittui kymmenenneksi neljällä voitolla ja 258 pisteellä. Ilkka Mänttari oli 12. saatuaan kolme voittoa ja 263 pistettä.

Tulokset:

- 1) Kari Tunturi OuBK
- 2) Antti Saari HBK
- 3) Kari Johansson Turun Dunklubb
- 4) Matti Vanhala
- 5) Mika Saari OuBK
- 6) Reino Sinisalo RoBK
- 7) Ikonen
- 8) Matti Jarkko MiBK
- 9) P Hernesniemi InkBK
- 10) Kari Mäkinen Kokkolan BK
- 11) Kari Kallio RoBK
- 12) Ilkka Mänttari Kokkolan BK

Clas-Olav Slotte

Helsingin Biljardikerhon moninkertainen Suomen mestari Antti Saari sijoittui toiseksi Kokkolassa järjestetyssä biljardikisoissa.

Suomelta kaksi kuusihenkiä biljardijoukkuetta maaotteluun

19.89
Suomen joukkue historialliseen biljardimaaotteluun Neuvostoliittoa vastaan on valittu. Kaisa- ja pyramidipeleissä pidettävässä kaikkien aikojen ensimmäisessä biljardimaaottelussa 23. ja 24. syyskuuta Tikkurilan urheilutalossa Suomi asettaa kuusihenkiä joukkuetta kumpaankin peliin. Neuvostoliitosta saapuva joukkue pelaa samalla miehistöllä molemmissa lajeissa.

Neuvostoliiton joukkue saapuu Vantaalle kuuden miehen voimalla.

Maaottelun suojelijaksi on lupautunut Vantaan kaupunginjohtaja Pirjo Ala-Kapee. Maaottelun lajit on valittu suosion perusteella. Kaisa on Suomen "kansallisbiljardi" ja Neuvostoliitossa Pyramidipeli on suosituinta. (STT)

Biljardipeli Kaisassa Suomen mainetta puolustavat hallitseva Suomen mestari Kari Kallio Rovaniemeltä, Oulun Mika Stark, Turun Kari Johansson, Turun Heikki Vainikka, Inkeröisten Lassi Ahola ja Päijät-Hämeen alueelta Esa Peltoniemi. Varalla ovat turkulainen Matti Särkkä ja heinolalainen Jyri Rautainen.

Pyramidi-peleissä joukkueessa ovat Helsingin Antti Saari, Markku Koponen ja Carl-Johan Forsblom, Kotkasta snooker-pelin Suomen mestari Ari Järvinen ja Matti Vanhala sekä Turun Rauno Tuominen. Varalla ovat Helsingin Kari Kulmala ja Lappeenrannan Matti Hentinen.

Helsingin Sanomat, sunnuntaina 11. helmikuuta 1990

URHEILU

Miehet, 60-v, 40 ls: 1) Pekka Varmaa SMY, Hki 375.

Biljardi

HELSINKI: Biljardi-maaottelu:

Suomi-Neuvostoliitto 7-5.

Pyramidi: Suomi-N-liitto 2-4.

Kaisa: Suomi-N-liitto 5-1.

Markku Koponen ja Antti Saari pelasivat Suomen voittopisteet pyramidissa. Kaisassa suomalaisten voittopisteet pelasivat Kari Tunturi, Mika Stark, Kari Johansson, Heikki Vainikka ja Kari Kallio.